
[2001-1-RE](#)

CAUSA 2001-1-RE

Número de registre: 14-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 9 DE FEBRER DEL 2001

BOPA núm. 18, de 14 de febrer del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 9 de gener del 2001 per la representació processal del Sr. Joan Visa Tor, el qual actua en nom propi i en nom i representació de tota la seva família, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència i els autes de dates 9 de juny, 26 de gener i 28 de novembre del 2000, respectivament, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència anul·lant les resolucions recorregudes i que retrotregui totes les actuacions a la fase d'admissió a tràmit del recurs d'apel·lació "a fi que la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, d'acord amb les disposicions del Codi de Procediment Penal, es pronunciï sobre la sentència de data 20 d'octubre de 1999 en la causa 138-3/95 dictada pel M.I. Tribunal de Corts";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vista la Llei transitòria de procediments judicials;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 6 de febrer del 2001;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Josep López Burniol;

Antecedents

Primer

Amb data 20 d'octubre de 1999, en la causa seguida per presumpte delictes d'imprudència amb resultat de mort contra els Srs. Manuel Torrentallé Cairó i Francesc Roca Roca, el Tribunal de Corts va dictar sentència en la qual condemnava als inculpats, com a responsables penalment en

concepte d'autors d'un delict major d'homicidi culpós i com a responsables civils solidaris als acusats, a la Mútua Elèctrica de Sant Julià de Lòria i a la Companyia d'assegurances Catalana Occident, SA, a indemnitzar als pares de Florentí Visa Tor i a cadascun del dos germans.

Segon

Amb data 24 de novembre de 1999, el Sr. Joan Visa Tor, actuant com acusació particular en el procés, va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada, per incongruència en les proves demostrades i contradicció amb els fets provats, i per predeterminació de valoracions de fets no provats amb fets provats. El mateix dia, les altres parts també van formular recurs d'apel·lació.

Així mateix, totes les parts van ser citades a comparèixer, mitjançant providència del Tribunal de Corts, davant el Tribunal Superior de Justícia en un termini de 15 dies.

Totes les parts van comparèixer dins el termini assenyalat davant el Tribunal Superior de Justícia, a l'excepció del recurrent actual en empara que va comparèixer extemporàniament. Per la qual cosa i mitjançant aute de data 26 de gener del 2000, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar admetre els recursos presentats per les parts inculpades i desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel representant processal del Sr. Joan Visa Tor per considerar que en el recurs d'apel·lació totes les parts estan obligades a comparèixer, i que, tot i que l'article 200 del Codi de procediment penal parla solament del deure de comparèixer del Ministeri Fiscal i dels recorreguts, la interpretació del precepte segons la ratio legis obliga a imposar el mateix deure a ambdues parts del procés. Així mateix, va considerar que el respecte del principi d'igualtat entre les parts obliga a la mateixa conclusió.

Tercer

Amb data 9 de juny del 2000, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar sentència en la qual estimava el recurs interposat per la representació processal del Sr. Manuel Torrentallé Cairó i l'absolia lliurement del delict d'imprudència amb resultat de mort pel que va estar acusat, desestimava el recurs interposat per la representació processal del Sr. Francesc Roca Roca i els demés recursos interposats per la Mútua Elèctrica de Sant Julià de Lòria i per la Companyia d'assegurances Catalana Occident, SA contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts i confirmava la sentència recorreguda, de data 20 d'octubre de 1999, en tots els seus pronunciaments excepte en l'absolució acordada al Sr. Manuel Torrentallé Cairó.

Quart

Amb data 12 d'octubre del 2000, la representació processal del Sr. Joan Visa Tor va formular un incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per considerar que aquesta Sala havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, ja que no se li va transmetre còpia dels recursos d'apel·lació interposats per les parts inculpades i no se li va notificar "l'assenyalament de data i hora de la celebració de la vista oral del recurs".

Cinquè

Amb data 28 de novembre del 2000, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què acordava desestimar l'incident de nul·litat esmentat per considerar que "ha transcorregut amb escreix el termini pel qual podia haver fet recurs de l'Aute de data 26 de gener de 2000, i no pot

pretendre ara haver tingut coneixement de la pretesa vulneració a partir de la notificació de la sentència”.

Sisè

Amb data 9 de gener del 2001, la representació processal del Sr. Joan Visa Tor va presentar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional contra la sentència i els autes de data 9 de juny, 26 de gener i 28 de novembre del 2000, respectivament, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit manifesta que en les resolucions esmentades “existeix una doble violació dels drets fonamentals reconeguts en l'Article 10 de la Constitució, una de compareixença, la qual no és necessària, si ja s'ha formulat el recurs d'apel·lació; i, l'altra de la manca absoluta i total de notificació mitjançant còpia del recurs d'Apel·lació de les restants parts, a aquesta acusació particular”. Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que anul·li les resolucions recorregudes i retrotregui totes les actuacions a la fase d'admissió a tràmit del recurs d'apel·lació “a fi que la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, d'acord amb les disposicions del Codi de Procediment Penal, es pronunciï sobre la sentència de data 20 d'octubre de 1999 en la causa 138-3/95 dictada pel M.I. Tribunal de Corts”.

Setè

En data 6 de febrer del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que “no s'han esgotat els remeis jurisdiccionals ordinaris en temps i forma, havent restat fermes respecte del recurrent les resolucions eventualment vulneradores de drets fonamentals; interessa la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2001-1-RE, interposat per la representació processal del Sr. Joan VISA TOR, de conformitat amb el que disposa l'art. 94 de la Llei Qualificada del Tribunal Constitucional”.

Fonament jurídic únic

El recurrent pretén formular recurs d'empara contra la sentència dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 9 de juny del 2000. Cal recordar, doncs, ab initio que l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, disposa que “El subjecte afectat ha d'al·legar aquesta lesió en defensa del seu dret davant l'òrgan judicial ordinari pels mitjans i recursos que la legislació estableixi”, el qual s'ha de posar en relació amb l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, que introdueix l'anomenat incident de nul·litat d'actuacions formulat com a remei jurisdiccional davant les lesions del dret fonamental a la jurisdicció davant dels òrgans jurisdiccionals ordinaris. L'article 18 bis 3 de la Llei transitòria de procediments judicials considera, doncs, que l'incident s'ha d'instar contra les resolucions fermes en les quals s'hagi produït la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció en qualsevol de les seves vessants.

Sobre aquesta base, com es desprèn de les actuacions, resulta que la representació processal del Sr. Joan Visa Tor:

1) No va formular, en el termini de 15 dies naturals previst per l'article 18 bis 3 de la Llei transitòria de procediments judicials, el recurs d'incident de nul·litat contra la providència del Tribunal de Corts de data 25 de novembre de 1999, que li va ser notificada en data 1 de desembre de 1999, tanmateix va presentar escrit davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en data 30 de desembre

de 1999, en què al·legava que no havia de comparèixer davant d'aquesta Sala en el termini de 15 dies atorgat per la providència del Tribunal de Corts, i sol·licitava la celebració de la vista oral.

2) No va formular, en el termini de 15 dies naturals que preceptivament estableix l'article 18 bis 3 de la Llei transitòria de procediments judicials, el recurs d'incident de nul·litat d'actuacions contra l'aute de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 26 de gener del 2000, que li va ser notificat en data 3 de febrer del mateix any, moment processal en el qual, en realitat, les decisions d'inadmissió del seu recurs d'apel·lació i de no donar-li trasllat haurien pogut causar-li les vulneracions eventuais al dret a la jurisdicció al·legades. Així mateix, com afirma el Ministeri Fiscal, tot i que no es va atorgar trasllat de l'escrit de recurs d'apel·lació interposat per la Companyia d'assegurances Catalana Occident, SA a la representació processal del Sr. Joan Visa Tor i que el Tribunal no va acceptar la participació d'aquesta a la data de la celebració de la vista oral, no permetent-li formular al·legacions en la causa, també cal remarcar que la representació processal del Sr. Joan Visa Tor va acatar, segons es desprèn de l'acta de la vista oral, l'aute de data 26 de gener del 2000 i la decisió del president, sense fer oposició o formular incident de nul·litat. Finalment la representació processal del recurrent va interposar l'incident de nul·litat d'actuacions quan la sentència que posava fi al procediment ja havia estat dictada. Per tant, si bé en aquest punt s'hauria formalment vulnerat el dret a la jurisdicció del Sr. Joan Visa Tor, no pot en cap aspecte considerar-se que malgrat existir una vulneració formal del dret a la jurisdicció, la mateixa hagi derivat en una realització efectiva i material d'aquesta vulneració per quant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia no va admetre les pretensions formulades per la Companyia d'assegurances Catalana Occident, SA, en el seu recurs d'apel·lació, doncs aquest recurs no es pot estimar pel que fa aquest punt.

També s'ha de tenir en compte que, si bé les vulneracions dels drets fonamentals, i especialment les del dret a la jurisdicció, són sempre inacceptables, únicament aquelles que deriven de l'actuació dels poders públics són susceptibles de l'especial protecció atorgada pel recurs d'empara, ja que els errors o les lesions produïdes pels particulars, especialment per les mateixes representacions processals de les parts, gaudeixen d'altres proteccions en el marc de l'ordenament andorrà.

Consegüentment, no és procedent l'admissió a tràmit del recurs d'empara, per haver transcorregut amb escreix el termini establert en l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, per a la interposició de l'incident de nul·litat previ a la interposició del recurs d'empara en defensa del dret fonamental presumptament vulnerat, contra la resolució que va vulnerar el dret a la jurisdicció del recurrent, de conformitat amb el que disposa l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-1-RE, interposat per la representació processal del Sr. Joan Visa Tor, el qual actua en nom propi i en nom i representació de tota la seva família, contra la sentència i els autes de data 9 de juny, 26 de gener i 28 de novembre del 2000, respectivament, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Joan Visa Tor, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 9 de febrer del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat